

то уцѣлѣють, какво-то да не губи врѣмя да ги прави изново, колчимъ му потрѣбувать. Ето това е вече начало, подвѣда на единъ капиталъ, на единъ сермиѣ, прикѣтанѣ съ пестеніе!

Орачь-тъ като ся, сдобые съ орала и съ други потрѣбны уряды, сега отъ что-то изработи ще си пришестява и прикѣтва по нѣчто какво-то да си земе и друго оръдіе, что му трѣбува, или да си поднови ветхо-то кога-то ся исхаби и развали; ако не спештява, то, кога дотрѣбува да си купи оръдіе или да си стягне похабено-то, а той ничто не скѣталъ на странѣ, нужда-та ще го накара да си заложити или продаде нѣчто отъ земѣ-тѣ та така да си купи оръдіе, безъ кое-то не бы могълъ да изработи ни най-малко отъ земѣ-тѣ. И така не пести ли чловѣкъ, той ся отщетава и загубва; а ако пести, то ще му подобре и ще му врѣви напредъ.

Единъ простъ копачъ съ единъ мотыкъ на рѣкъ, ако пести, може си спести и скѣта нѣчто за да си купи най-сѣтнѣ конь, а послѣ волове и орало та да стане имотенъ земедѣлецъ. Единъ коваческый калфа, колко-то и да е работенъ у майстора си и въщъ въ работѣ-тѣ си, накани ли ся да си отвори дюкянъ за да работи на своихъ главѣ, той най-напредъ трѣбува да ся погрыжи за сѣчиза, ако ще бы да работи и най-простѣ работѣ. Ако си нѣма ничто отъ бащѣ си, той трѣбува, доклѣ е еще у майстора си, да пести та да спести и скѣта нѣчто отъ това, что искарва съ работѣ-тѣ си; а колко-то повече спести, толкова по-лесно и по-скоро ще ся сдобые и съ сѣчиза. Сега му трѣбува стока, на пр. вѣглища и желѣзо; ако е почтенъ, наеще ся нѣкой да му прѣдстоити или да му даде навѣрѣ; нѣ за това тоя новъ